

رکورد واردات در تاریخ تجارت ایران

زینت میرهاشمی

پنجشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۸۸

جمهوری اسلامی در سال اخیر بیشترین واردات کالا به ایران طی سالهای گذشته را به خود اختصاص داد است. خدمتگزاران سینه چاک نئولیبرالیسم، قبل از عضویت در سازمان تجارت جهانی، خوش خدمتی خود را به نمایش گذاشته اند. بسیاری از واحدهای تولیدی در اثر تفاوت هزینه تولید در داخل و قیمت کالای وارداتی، از گردونه تولید خارج شده اند. دستاورد این سیاستها، گسترش بیکاری، رانده شدن تعداد بیشتری از مزدبگیران به زیر خط فقر و پیامدهای ناهنجار آن بر وضعیت معاشی و اجتماعی است.

واردات شکر که در دست مافیای وابسته به حکومتی است، در سالهای اخیر ضربه فراوانی به محصولات داخلی چغندر در ایران زده است. علیرضا اشرف رئیس سندیکای کارخانه های قند و شکر در گفتگویی با روزنامه سرمایه ۲۵ فروردین، گفت: «سال گذشته ۷ کارخانه از ۳۲ کارخانه چغندر قند کشور از مدار خارج شده و به نظر می رسد امسال بر تعداد کارخانه های تعطیل شده افزوده شود.»

دولت در برابر اعتراضهای کارگران کارخانه های تولیدی شکر و قند، بر روی واردات شکر، تعرفه گذاشت. اما این تعرفه در مقابل سودهای کلانی که مافیای واردات شکر به جیب میزند ناچیز است و لذا باز هم بهای شکرهای وارداتی در بازار کمتر از بهای قند و شکر تولید شده در داخل است. بهای شکر داخلی در سال ۸۷، ۷۸۳ دلار برای یک تن بوده است در حالی که شکر وارداتی در بازار در همین سال به قیمت ۴۰۳ دلار رسیده است.

بهمن دانایی در این رابطه می گوید: «این مقدار افزایش تعرفه درد این صنعت را دوا نکرده و تنها حدود ۴۰ تا ۵۰ تومان در قیمت شکر وارداتی اثر می گذارد که بسیار ناچیز و غیر موثر است» (ایسنا ۲۹ فروردین ۸۸) بر اساس آمارهای منتشر شده در روزنامه سرمایه ۲۵ فروردین، «واردات شکر در سال ۱۳۸۶، به رقم یک میلیون و ۱۷۰ هزار تن رسیده بود. این رقم در سال ۱۳۸۵ به ۲ میلیون و ۴۸۱ هزار تن بود.»

با مقایسه آماری واردات و تولیدات داخلی شکر در سالهای متفاوت، تولید داخلی شکر از یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن در سال گذشته، پیش بینی می شود که در سال جاری به ۵۰۰ هزار تن برسد.

دبیر انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر ایران در رابطه با کاهش تولید داخلی چغندر می گوید: «امسال طبق برنامه پیش بینی شده باید تولید قند و شکر داخلی به حدود یک میلیون و ۸۰۰ هزار تن رسیده و در تولید این محصول خودکفا میشدیم. اما با وضعیت فعلی در سال جاری بیش از ۵۰۰ هزار تن شکر تولید نخواهد شد» (ایسنا ۲۹ فروردین ۸۸) همچنین بر اساس داده های آماری «تولید شکر در کشور بیش از ۵۰ درصد نسبت به سال ۱۳۸۶ کاهش پیدا کرده است.» (ایسنا ۲۸ فروردین ۱۳۸۸)

علیرضا اشرف رئیس سندیکای کارخانجات قند و شکر گفت: «امسال کارخانجات برای استحصال یک میلیون تن چغندر با کشاورزان قرارداد بسته اند در حالی که ظرفیت استحصال ۷ میلیون تن محصول را دارند.»

بر اساس گزارش گمرک ایران که روز یکشنبه ۲۳ فروردین ۱۳۸۸ در رسانه های دولتی منتشر شد، «میزان واردات در سال ۸۷ حدود ۲/۵ برابر صادرات بوده است.» بر اساس همین گزارش «در سال ۱۳۸۷ مجموعاً ۴۴ میلیون تن کالا به ارزش نزدیک به ۵۶ میلیارد دلار وارد ایران شده است. این میزان به لحاظ وزن ۵۰ درصد و از نظر ارزش ۳۰ درصد بیشتر از سال قبل از آن بوده و رکودی در تاریخ تجارت کشور بوده است.»

در ماه گذشته مساله واردات گندم توسط دولت در رسانه های حکومتی منتشر شد. حجم بالای واردات گندم تعجب خلیها را برانگیخت. به ویژه این که کارگزاران رژیم در سالهای قبل از خودکفایی این محصول دم زده بودند.

در رسانه های حکومتی نوشته شده بود که: «ایران تبدیل به بزرگترین وارد کننده گندم در جهان شده است.» بر اساس گزارش منتشر شده در این مورد واردات گندم ایران ۶/۵ درصد کل تجارت گندم جهان است.

در ماه گذشته، اعضای سندیکای کارخانه های چای شمال ایران به طور دستجمعی استعفا داده اند. سمیعی رئیس هیأت مدیره این سندیکا اعلام کرد که: «ادامه فعالیت اعضای سندیکای کارخانه های چای شمال با این روند غیر ممکن است.» تولید چای هم در ردیف تولیداتی است که در اثر واردات بی رویه ضربه زیادی خورده طوری که فقط ۲۰ درصد چای تولید شده در داخل به فروش رفته است.

یکی از اثرات مخرب این افزایش واردات، گسترش بیکاری کارگران و مزدبگیران است. آمار واقعی بیکاری از جمله پدیده ای است که ارائه آن بین پایوران رژیم اختلاف انداخته است. بنا به همین دلیل آمار واقعی بیش از امارهایی هست که از طرف نهادهای رژیم ارائه می شود.

یکی از مجلس نشینان از اردبیل، میزان بیکاری در اردبیل را بیش از ۵۰ هزار نفر اعلام کرد و گفت اگر بیکاران فصلی را نیز به این تعداد بیافزاییم به «عدد ناامید کننده ای می رسیم که بهتر است اعلام نشود.»

یک پزشک متخصص اعلام کرد که در ده سال اخیر رشد قد در ایران متوقف شده است. این پزشک متخصص یکی از علت های اصلی متوقف شدن قد در ایران را بدی تغذیه نام برد. (خبرگزاری دولتی مهر ۱۸ فروردین ۱۳۸۸)

دکتر ایرج حیدری این موضوع را یک «بحران جدید و پنهان» در کشور دانست. وی در مورد میزان پایین مصرف پروتئین حیوانی گفت: «کشورهای در حال توسعه با متوسط مصرف ۲۱ گرم در روز نسبت به متوسط مصرف جهانی با ۲۹ گرم در روز و کشورهای توسعه یافته با ۵۷ گرم در روز مصرف پایین تری برخوردار هستند. در کشورهای منطقه نیز قزاقستان با مصرف روزانه ۴۳ گرم در روز در صدر جدول و پاکستان و ایران با ۲۲ گرم در روز در قعر جدول قرار دارند.»

در ماه گذشته فشار و سرکوب بر روی فعالان کارگری و اعضای سندیکاهای کارگری افزایش پیدا کرده است. تعددی از کارگران در بیدادگاه های رژیم به حبس محکوم شده اند.

روز سه شنبه ۲۵ فروردین، بیدادگاه دزفول برای ۵ تن از فعالان اعتصابی کارگری شرکت نیشکر هفت تپه حکم حبس صادر کرد. طی این حکم، جلیل احمدی، فریدون نیکوفر، علی نجاتی، قربان علیپور و محمد حیدری مهر به یک سال حبس محکوم شدند. علی نجاتی رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت نیشکر هفت تپه پس از ۴۰ روز حبس، با تعلیق شدن مدت محکومیتش از زندان آزاد شد.

دستگیری و زندانی کردن فعالان کارگری در شرکت نیشکر هفت تپه، محکومیت نهادهای مدافع حقوق بشر و نیز

نهادهای کارگری در سطح جهان را در پی داشت. کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری، فدراسیون بین المللی کارگران صنایع غذایی و خدمات، سازمان عفو بین الملل، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، اتحادیه آزاد کارگران ایران و کانون مدافعان حقوق کارگر و طیف گسترده ای از فعالان کارگری خواستار آزادی فوری کارگران زندانی به شمول رئیس هیات مدیره این سندیکا شده بودند.

بر طبق حکم این بیدادگاه این فعالان کارگری به مدت ۳ سال از فعالیتهای صنفی کارگری محروم شده اند. با تبریک به فعالان جنبش کارگری برای آزادی آقای علی نجاتی، برای آزادی کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی تلاش می کنیم. حکم بیدادگاههای جمهوری اسلامی درمورد محکومیت به حبس فعالان کارگری نیشکر هفت تپه محکوم است.

در رویدادی دیگر روز یکشنبه ۲۳ فروردین کارگران نساجی پردیس سنندج هنگامی که قصد ورود به جایگاه تولید این کارخانه داشتند با ماموران نیروی سرکوبی و کارفرمای کارخانه مواجه شدند. بر اساس خبرهای منتشر شده در این مورد، در این درگیری ۴ تن از کارگران توسط نیروهای انتظامی دستگیر می شوند.

کارگران کارخانه پردیس سنندج در سال گذشته برای دریافت حقوقهای عقب افتاده شان چندین بار دست به حرکتی اعتراضی زده اند. این کارخانه مانند بسیاری از واحدهای تولیدی نساجی به دلیل بحران و رکود در خطر تعطیلی است. تعطیلی این کارخانه سبب اخراج کارگران با سابقه این واحد تولیدی می شود.

در روز ۲۵ فروردین هنگام سخنرانی میرحسین موسوی در اهواز، کارگران لوله سازی اهواز در اعتراض به وضعیت خود شعار میدادند: «منادی عدالت خجالت خجالت، کارگری بیزار است از استثمار بیزار است.» همچنین کارگران زیر حضور گسترده نیروهای امنیتی شعاری دادند: «عدالت کارگری حق مسلم ماست و ما عدالت می خواهیم. ان دست که نان می دزد، نمی تواند آزادی ببخشد.»

در ماه گذشته متأسفانه یکی از رانندگان شرکت واحد در وسط اتوبوس دست به خودکشی زد. بر اساس خبرهای منتشر شده و نوع خودکشی این راننده، فقر و مشکلات ناشی از آن علت اصلی این خودکشی بوده است. عامل اصلی این خودکشیها سیاستهای غیر عادلانه و ظالمانه حکومت به عنوان کارفرمای بزرگ است. فقدان این راننده را خانواده وی و نیز رانندگان شرکت واحد و فعالان کارگری تسلیت می گویم.

با تأسف بسیار روز یکشنبه ۳۰ فروردین در اثر انفجار گاز متان در معدن «باب نیزو» در شمال استان کرمان، ۱۲ تن از کارگران سرگرم کار در این معدن و یکی از مهندسان آن کشته شدند. به گزارش رادیو فرانسه به نقل از ایلنا این معدن از سالها قبل به علت داشتن بیش از حد گاز متان تعطیل بوده است ولی یک شرکت خصوصی به نام «دلتا» به کارفرمایی شخصی بنام مهندس زینعلی، قراردادی منعقد کرده و شروع به کار کرده است. در سال ۱۳۸۲ نیز تعداد ۹ تن از کارگران این معدن که برای شرکت دلتا کار می کردند، در اثر انفجار گاز متان کشته شدند و در جریان رسیدگی به پرونده قتل این عده، مهندس زارع، رئیس معدن به علت عدم پرداخت بیمه کشته شدگان بازداشت شده بود که نهایتاً دیروز آزاد میشود. مهندس زارع، از کشته شدگان حادثه امروز است. وی در جریان کمک رسانی به کارگران دچار گاز گرفتگی شده و بر اثر خفگی درگذشته است. زینت میرهاشمی- اول اردیبهشت ۱۳۸۸

Zinat_mirhashemi@yahoo.fr